

R O M A N I A
CURTEA DE APEL BRASOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

DECIZIA NR.

Dosar ,

Sedința publică din 02 iunie 2006
PRESEDINTE –

– președinte secție
- judecator
- judecator

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de împotriva sentinței civile nr. din 06.01.2006 pronunțate de Tribunalul Brasov în dosarul nr.

La apelul nominal facut în ședința publică, la pronunțare , se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în sedinta publică din 23 mai 2006 când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate prin încheierea de sedință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța din lipsa de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea pentru data de 30 mai 2006, apoi pentru 2.06.2006.

CURTEA :

Asupra recursului de față

Constată că prin sentința civilă nr. a Tribunalului Brașov – secția comercială și de contencios administrativ și fiscal , a fost respinsă acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta

cu sediul în mun. Brașov , str. Castelului , nr.30, ap.3, în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice și Direcția Controlului Fiscal Brașov , ambele cu sediul în mun. Brașov , Bd. M.Kogălniceanu , nr.7, având ca obiect anularea în parte a deciziei nr. 5 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov

cu privire la TVA în sumă de , dobânzi aferente în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de

Pentru a pronunța această sentință , prima instanță a reținut că pentru perioada 1.09.2001- 31.05.2002 reclamanta datorează TVA în temeiul art.8 din OUG nr. 17/2000 și art. 11 lit. b din ordonanță , precum și pct. 10.12.lit. d din HG nr. 401/2000, prevederile legale fiind clare, lipsite de orice echivoc , cu referire expresă la ratele de leasing.

Cu referire la perioada 1.06.2002- 28.02.2003 reclamanta datorează TVA în temeiul art. 29 lit. D. d) din Legea nr. 345/2002 și art. 71 alin.2) din HG nr. 598/2002 ale căror texte sunt de asemenea lipsite de echivoc și nu necesită eforturi de interpretare.

Critica reclamantei , în sensul că : ” nu se poate susține raționamentul din decizia atacată în sensul că suspendarea privea TVA datorată pentru import și nu și cea pentru rate deoarece, pe de o parte , aceleași operațiuni de leasing nu se pot încadra concomitent în categoria de prestări servicii și în categoria import de bunuri , pentru ca TVA să fie practic datorată de două ori pentru același fapt (...) ” este consecința interpretării eronate a prevederilor legale pe care le invocă și a celor mai sus evocate.

Astfel , reclamanta confundă regimul vamal de admitere temporară cu importul de bunuri și plata redevenței (rata de leasing) care se plătește pentru folosința BUNULUI cedată prin operațiunile de leasing , cu plata prețului , respectiv a transferului proprietății bunurilor în cazul importului de bunuri .

În consecință , susținerea reclamantei că TVA ar fi practic datorată de două ori pentru același fapt este vădit neîntemeiată iar interpretările prevederilor legale sunt eronate.

Împotriva sentinței primei instanțe a declarat recurs reclamanta SRL Brașov, iar , în dezvoltarea motivelor de recurs se arată că pentru perioada 01.09.2001 – 31.05.2002 reclamanta nu datorează TVA , deoarece sunt aplicabile dispozițiile art.27 alin.1 din OG n r. 51/1997 și cele ale art. 119-122 din Legea nr. 141 /1997 , iar în caz contrar s-ar realiza o dublă impunere . Se mai arată că art. 11 din OUG nr. 17/2000 nu definește operațiunile de leasing extern , iar când legiuitorul a dorit să se refere la această categorie de leasing a făcut-o în mod expres.

Pentru perioada 1.06.2002 – 28.02.2003 , urmează a se realiza coroborarea dispozițiilor cuprinse în OG nr. 51/1997 și Legea nr. 141/1997 cu cele cuprinse în Legea nr. 345/2002.

La dosar a depus întâmpinare intimată Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, prin care solicită respingerea recursului.

Recursul este fondat.

Analizând actele și lucrările dosarului de fond, raportat la sentința atacată și la motivele de recurs invocate de reclamantă , se constată că prima instanță a reținut greșit situația de fapt și de drept dedusă judecății , pronunțând o sentință nelegală și netemeinică.

HX

În cauză , raportat la perioadele 1.09.2001 – 31.05.2002 și 1.06.2002-28.02.2003, sunt aplicabile dispozițiile art. 27 alin.1 din OG nr. 51/1997 , privind operațiunile de leasing și societățile de leasing , și care sunt dispoziții speciale raportat la operațiunea efectuată de reclamantă . Conform acestor dispoziții , „bunurile mobile care sunt introduse în țară de către utilizatori , persoane fizice sau juridice române , în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing , persoane juridice străine , se încadrează în regimul vamal de admitere temporară , pe toată durate contractului de leasing cu exonerarea totală de la obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de import , inclusiv a garanțiilor vamale.”

Deci , pe toată perioada derulării contractului de leasing încheiat cu societăți de leasing persoane juridice străine , utilizatorul este exonerat total de la obligația de plată a drepturilor de import și a garanțiilor vamale.

În accepțiunea dispozițiilor art. 3 pct. i din Legea nr. 141/1997 , privind codul vamal , în categoria drepturilor de import sunt incluse taxele vamale, taxe pe valoare adăugată, accizele și orice alte sume care se cuvin statului la importul de mărfuri , astfel că reclamantul în calitate de utilizator este exonerat de orice obligație de plată a drepturilor vamale. După expirarea regimului de admitere temporară și în cazul în care bunul este importat , se vor aplica elementele de taxare care sunt în vigoare la data înregistrării declarației vamale pentru import , conform art. 122 alin.1 din codul vamal.

Mai mult , prin Legea nr. 345/2002 art. 12 lit. c și art. 15 lit. d , care este incidentă pentru perioada 1.06.2002 – 28.02.2003 , se confirmă scutirea de taxă pe valoare adăugată și de celelalte drepturi de import în cazul introducerii în țară de bunuri plasate în regim vamal suspensiv , obligațiile de plată urmând să ia naștere la data la care bunurile sunt plasate în regim de import.

Față de aceste considerente , curtea va admite recursul reclamantei, iar în baza art. 304 pct.9 Cod procedură civilă , va modifica sentința atacată , în sensul că va admite acțiunea formulată de aceasta și va anula în parte decizia nr. 54/5.04.2005 și va exonera reclamanta de plata sumelor cu titlu de TVA , dobânzi și penalități.

Pentru aceste motive

În numele legii

DECIDE :

Admite recursul declarat de reclamanta Soc. Com. SRL Brașov împotriva sentinței civile nr. _____ a Tribunalului Brașov, secția comercială și de contencios administrativ și fiscal , pe care o modifică în sensul că

Admite acțiunea formulată de reclamanta Soc. Com. SRL Braşov împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice Braşov și Direcția Controlului Fiscal Braşov și în consecință

Anulează în parte decizia nr. [redacted] emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Braşov, cu privire la TVA în sumă de [redacted] și dobânzi aferente în sumă de [redacted] și exonerează pe [redacted] penalități de întârziere în sumă de [redacted] și reclamantă de plata acestor sume.

Irevocabilă.
Pronunțată în ședința publică azi, 2006.

PRESEDINTE

JUDECATOR

JUDECATOR

GREFIER

Am